

פסחים סג. (המשנה) עד סד. (המשנה)

ביאורי מושגים

כל קרבן שהוא מתקדש בשני שלבים: **שלב א'**: קדושת הפה - כשהאדם הקדיש את החפץ בפיו. **שלב ב'**: קדושת הגוף - שלב זה מתבצע ע"י כלי שרת. (בבהמה השחיטה ובמנחה הנתינה בכלי).
לחמי תודה (שאף חלק מהם לא מוקטר על גבי המזבח) מתקדשים **קדושת הגוף** ע"י פעולה **בבהמה** שהם מובאים יחד עימה (התנאים נחלקו מהי הפעולה המקדשת: רבי - שחיטת הבהמה, ראב"ש זריקת הדם).
ר"ל ור"י נחלקו האם כשהבהמה מקדשת את הלחמים הם חייבים להיות בעזרה או שהם יכולים להתקדש גם אם הם נמצאים בירושלים.

המשנה

באיזה סוג של קרבן ומתי - קיים האיסור לשחוט על חמץ
ת"ק: רק בקרבן פסח - בי"ד ניסן,
ר' יהודה: בקרבן פסח ובתמיד של בין הערביים - בי"ד ניסן
ר' שמעון: בי"ד ניסן - רק בקרבן פסח (ובתנאי שנשחט בכשרות),
 בחג הפסח עצמו - בכל קרבן (ובתנאי שנשחט בכשרות),

טעמו של ר' יהודה:

'זבחי' - לרבות את הזבח שלי (תמיד הוא הזבח של ה')

טעמו של ר' שמעון:

כתוב פעמיים 'זבחי'.
 אנו מעבירים את ה"ל' ודורשים כאילו כתוב 'זבח' ו'זבחי':
 'זבח' - בי"ד ניסן - קרבן פסח,
 'זבחי' - בימות חג הפסח - כל הקרבנות.

בקרבן מנחה כולם מודים שאין איסור

איסור שחיטת חמץ על קרבן

באיזה קרבן תקף האיסור:
 פורט במשנה,

'לא תשחט על חמץ... ולא ילין' - מי שמוזהר על 'בל ילין' מוזהר על 'לא תשחט על חמץ'.

על אילו אנשים תקף האיסור:
 בני החבורה, השוחט והזורק.

התנאים נחלקו האם האיסור תקף גם כלפי **מקטיר האימורים** על גבי המזבח.

היכן החמץ אמור להמצא:
ר"ל: בתוך העזרה,
ר"י: גם מחוץ לעזרה.

מצאנו מחלוקת זהה לגבי שוחט **בהמה** כשלחמיה נמצאים מחוץ לעזרה (ע"ן ביאור מושגים).

טעם מח' ר"ל ור"י: מה פירוש המילה 'על'
ר"ל: דווקא קרוב,
ר"י: גם רחוק.

היה צורך להביא את שתי המחלוקות כיוון שבמקרה של לחמי תודה יש יותר צורך בנוכחות בעזרה כיוון שצריך לקדש את הלחמים.

קרבן פסח שמוקרב בימות החול

כשאנו ראו יותר ליקרב כפסח - הוא הופך אוטומטית לקרבן שלמים (שם הפסח מופקע ממנו גם בלי מחשבה שלא לשמה).
 כשראו ליקרב כפסח (כשבעליו היו טמאים בפסח ראשון והם מחכים לפסח שני) - יש צורך במחשבה מיוחדת (מחשבת שלא לשמה) כדי לעקור ממנו את שם הפסח ולהפוך אותו לשלמים.